

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

automobil er blevet vurderet ved en vurdering umiddelbart forinden afleveringen, foretaget af en af justitsministeriets motorsagkyndige. Såfremt videresalget har indbragt et højere beløb, foreslås forskellen mellem salgssummen og vurderingssummen indbetalt til vejfonden. For det automobil, der ønskes udskiftet, vil der blive tale om to vurderinger. Ved indgivelse af ansøgning om tilladelse til køb af et ikke tidligere indregistreret automobil skal ansøgere, der er i besiddelse af et automobil, vedlægge deres ansøgning en af justitsministeriets motorsagkyndige udfærdiget attest vedrørende det motorkøretøj, der ønskes udskiftet, bl. a. indeholdende oplysning om automobilens værdi. Automobilfordelingsnævnet træffer sine afgørelser bl. a. på grundlag af disse attester, og det har man jo også gjort hidtil. Da der imidlertid i mange tilfælde kan hengå nogen tid, inden ejeren modtager indkøbstilladelse og får udleveret det nye personmotorkøretøj, anses det for nødvendigt ved afleveringen af det kasserede automobil at vurdere dette igen, fordi det kan være undergået en forringelse i mellemtiden. Denne vurdering, der ligeledes foretages af den motorsagkyndige, skal danne grundlaget for det beløb, der udbetales ejeren af det brugte automobil, idet ejeren, for så vidt videresalget indbringer vurderingssummen eller et højere beløb end vurderingssummen, skal have vurderingssummen udbetalt med fradrag af de omkostninger ved bortsalget, der rettelig bør pålægges sælgeren. Opnår man ikke ved bortsalget vurderingssummen, kan den oprindelige ejer kun få udbetalt det ved bortsalget opnåede beløb med fradrag af udgifterne ved bortsalget.

Grundlaget for vurderingen er ifølge lovforslagets § 6 de normalpriser, som prisdirektoratet måtte fastsætte, og som handelsministeren skal godkende. Normalpriserne udregnes med udgangspunkt i den oprindelige anskaffelsesværdi for motorkøretøjer af de forskellige typer og årgange, idet der samtidig ydes et tillæg for den stedfundne almindelige stigning i prisniveauet for nye personmotorkøretøjer, og således at der tages hensyn til afskrivninger som følge af almindelig slitage m. v. Ved de enkelte vurderinger vil der iøvrigt blive taget hensyn til personmotorkøretøjets stand, antallet af kørte kilometer, særligt udstyr m. m.

Af forslaget's øvrige bestemmelser skal jeg nævne, at omkostningerne ved transport, opbevaring og forsikring ifølge § 4 foreslås

at skulle afholdes af den oprindelige ejer, medens det ekspeditionsgebyr, der skal lægges til dækning af de øvrige udgifter, tænkes fordelt mellem køberen og sælgeren.

Lovens bestemmelser foreslås iøvrigt i § 5 at skulle gælde også i tilfælde, hvor ejerne af brugte personmotorkøretøjer får tilladelse til indførsel af de såkaldte gavebiler eller opnår tilladelse til at købe et af varedirektoratet klausuleret personautomobil.

Som jeg tidligere har nævnt, foreslås det, at overskuddet ved salget af indbytningsmotorkøretøjerne, for at dette kan komme samtlige motorkøretøjsejere tilgode, ifølge § 8 tilfalder vejfonden, således at dispositioner herover først kan træffes efter forud indhentet beslutning fra det høje folketings finansudvalg.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefaler jeg forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Formanden: Endelig giver jeg ordet til den højtærede landbrugsminister, for at han kan fremsætte nogle i dag anmeldte lovforslag.

Landbrugsministeren (Hauch): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om tillæg til lov nr. 339 af 9. juni 1948 om oprettelse og supplerings af mindre landbrug m. v. — statshusmandsloven.

Ved statshusmandslovens § 8 blev der tillagt staten forkøbsret til landejendomme med grundbeløb 35 000 kr. eller derover.

Loven af 27. maj 1950 om grundstigningskyld medfører imidlertid, at de tidligere grundbeløb afløses af nye, højere grundbeløb, som fremtidig skal udgøre den ved 10. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1950 fastsatte grundværdi efter fradrag for forbedringer.

Da det må anses for ønskeligt, at forkøbsretten fremdeles kommer til at omfatte så nær som muligt de samme ejendomsgrupper, som man pålagde forkøbsretten ved gennemførelsen af statshusmandsloven af 1948, foreslås grundbeløbsgrænsen 35 000 kr. i statshusmandslovens § 8, stk. 1, forhøjet med så mange tusinde kroner, som de nye grundbeløb viser sig gennemsnitligt at ligge over de gamle grundbeløb for landejendomme, der har omkring 35 000 kr. i gammelt grundbeløb.

Den nye grundbeløbsgrænse har ikke kunnet beregnes endnu, men det foreslås overdraget til det statistiske departement at foretage de fornødne beregninger, når oppe-